

Lidské nešvary a hudba

Od vážné debaty o hudební nauce se dostáváme k neméně vážným věcem, i když si možná mnozí budou klást otázku, proč vůbec je tato kapitola v učebnici hudební výchovy zařazena. Název kapitoly by možná mohl být jiný, třeba „nešvary spojené s hudbou“. Ale uvidíme, že ani zdaleka nejsou jen záležitostí hudebníků a hudby samotné. Ty nešvary jsou naše, lidské, a ve spojení s určitým druhem hudby se jen velmi výrazně projevují a posilují. Jsou natolik závažné, že upozornění na ně i na tomto místě považujeme za jednu z možností (sice možná jen slabou a nenápadnou, ale přece jen možností), jak uchránit náš život před velkými maléry.

Nešvary spojené se světem hudby nejsou jen záležitostí současnosti a současně nezávné, populární hudby. Dospělí vám někdy říkají, že za jejich mladých časů to bylo jinak. Ano, bylo to jinak, ale jistě ne bez problémů.

Dlouho jsme přemýšleli, o jakých potížích v této kapitole hovořit. Udělali jsme určitý výběr problémů, je ale možné a téměř jisté, že při debatě ve třídě narazíte na další věci, které by sem patřily. To je zcela v pořádku, tyto stránky jsou jen úvodem.

Problém č. 1: Hudba jako kulisa pro cokoli

Možná si řeknete, co je tohle za problém? Na tom snad není nic špatného, mít puštěnou muziku, a přitom se třeba učít nebo si jen tak přemýšlet, snít. Bez problému je to ale jen částečně. Hudba puštěná při odpočinku, k udržení dobré nálady nebo když si chceš zatancit skutečně problém není. Máme-li se ale při soustředění na nějakou jinou náročnou činnost, třeba na učení, stává se hudba, kterou si pouštíme do uší ze svého walkmana, rušivým

nepřítelem. Nutí totiž náš mozek rozdělit pozornost mezi to, co se učíme, a hudbu, takže nás vlastně v učení brzdi. Může se nám zdát, že je to právě naopak, ale není. Rozumné je **hudbu a učení přiliš nespojovat**. Abychom byli docela spravedliví - důležité je také, jakou hudbu při učení posloucháme. Tvrdí rock anebo písničky, z jejichž textů se rozpláceme, jak pozorně se na ně soustředíme, nám při učení skutečně nepomohou. Asi je přece jen lepší učení a muziku stídat, než spojovat, a soustředit se vždy na jednu věc. To ovšem platí jenom tehdy, když sedíme doma ve svém pokoji a máme se učit třeba fyziku nebo dějepis.

Hudba jako kulisa našeho života je totiž **všudypřítomná**. Vtírá se nám do hlavy jako součást reklamny, jako znelka programů v televizi, jako náplň přestávek na sportovních stadionech i na koncertech. Zdá se, že před ní nejde utéci. Tento neustálý útok hudby na náš mozek není nic dobrého, pro některé lidi může být i zdraví nebezpečný. Navíc nám pak už některé skladby a písničky začínají vadit.

Tento problém není pocho-pitelně nový. Hudba jako doprovod životních událostí byla běžnou věcí už v dobách starověkého Říma. Hudba zde mnohdy zněla v cirku, kde proti sobě stáli v boji na život

